

2014. MÁRCIUS 15.

PETŐFI EMLÉKÉNEK

Ének:

Isten áldja meg a magyart, tartson neve, míg a föld tart,
paradicsom hazájában éljen, mint a hal Dunában, éljen mint a hal Dunában!
Töltse békével napjait, egyezve lássa fiait,
tatár, török ,más ellenség minket meg ne rendíttessék, minket meg ne rendíttessék!
isten áldja meg a magyart, tartson neve míg a föld tart,
isten áldjon meg bennünket, minden igaz magyar embert, minden igaz magyar embert!

Bajza: Sóhajtás

Múltadban nincs öröm,
Jövődben nincs remény,
Hanyatló szép hazám!
Miattad vérzem én.

Miattad zeng panaszt
S örök bút énekem:
Sötét felhőd alatt
Ez élet gyász nekem.

Oly sok küzdés után
Örvény s hullám közül
Segélni part felé
Egy csillag sem derül.

Ki szívet alkotál,
S belé érzelmeket,
Szeretni lángolón
Hazát és nemzetet;
Kinek hatalma szab
Törvényeket, határt!
Oh népek Istene!
Küldj egy reménysugárt.

Juhász Gyula: Március idusára

Vannak napok, melyek nem szállnak el,
De az idők végéig megmaradnak,
Mint csillagok ragyognak boldogan
S fényt szórnak minden születő tavasznak.

Valamikor szép tüzes napok voltak,
Most enyhe és derűs fénnel ragyognak.
Ilyen nap volt az, melynek fordulója
Ibolyáit ma a szívünkbe szórja.

Ó, akkor, egykor, ifjú Jókai
És lángoló Petőfi szava zengett,
Kokárda lengett és zászló lobogott;
A költő kérdett és felelt a nemzet.

PETŐFI: NEMZETI DAL

Talpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk, vagy szabadok?
Ez a kérdés, válasszatok! -
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Rabok voltunk mostanáig,
Kárhozottak ősapáink,
Kik szabadon éltek-haltak,
Szolgaföldben nem nyughatnak.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Sehonnai bitang ember,
Ki most, ha kell, halni nem mer,
Kinek drágább rongy élete,
Mint a haza becsülete.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Fényesebb a láncnál a kard,
Jobban ékesíti a kart,
És mi mégis láncot hordunk!
Ide veled, régi kardunk!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

A magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy híréhez;
Mit rákentek a századok,
Lemossuk a gyalázatot!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Hol sírjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak,
És áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Ének:

Isten, hazánkért térdelünk elődbe,
rút bűneinket jószággal földd be,
szent magyaroknak tiszta lelkét nézzed,
érdemét idézzed!

Petőfi: A hazáról

Szép csillag a honszeretet,
Gyönyörűségesen ragyog.
Szegény hazám, szegény hazám te,
Neked kevés van ilyen csillagod.

Mécsemnek lángja mint lobog!
Mitől lobog? mi lengeti?
Éjfélűt ütött. Ti lengtek itten
Mécsem körül, ti népem ősei!

ÉNEK: Petőfi: Távolból

Kis lak áll a nagy Duna mentében;
Oh mi drága e lakocská nekem!
Könnyben úszik két szemem pillája,
Valahányszor emlékszem rája.

Bár maradtam volna benne végig!
De az embert vágyai vezérlik;
Vágyaimnak sólyomszárnya támadt,
S odahagytam őslakom s anyámat.

Petőfi: Honfidal

Tied vagyok, tied, hazám!
E szív, e lélek;
Kit szeretnék, ha tégedet
Nem szeretnék?

Szentegyház keblem belseje,

Oltára képed.
Te állj, s ha kell: a templomot
Eldöntöm érted;

S az összeroskadó kebel
Végső imája:
Áldás a honra, istenem
Áldása rája! -

Széchenyi István imája

Mindenható Isten, hallgasd meg imámat.
Töltsd el szívemet
angyali tiszta szeretettel embertársaim,
hazám és honfitársaim iránt.
Világosíts fel lángszellemeddel
és erős ésszel!

Engedj a jövőbe pillantanom
és megkülönböztetnem a jónak magvát
a gonosznak magvától!

Add tudtomra, mit tegyek
és miként kezdjem, hogy Neked
egykor azokról a javakról,
melyeket reám bízál, beszámolhassak.

Gondolkodni akarok
és dolgozni éjjel és nappal
egész életemen át.

Segítsd sikerre bennem azt, ami jó,
tipord el csírájában azt,
aminek rossz gyümölcse lehetne.

Nyújtsd segélyedet, hogy minden
heves indulatot elnyomhassak magamban.
Engedd, hogy igazi lelki alázattal
tekintsek mindent a világon
s úgy fogjak hozzá bármihez.

Ezt az imámat ne csak szóval mondjam el,
hanem tettemmel bocsássam
szüntelen az égbe.

Petőfi: Védegyleti dal

Van-e szebb lánc a világon,
Mint mely minket összefűz?
Bűvös karikába gyűjte
Minket a szent honfitűz.

Nemzetünk, e nagy folyó, mely
Mindig százfelé szakadt,
Egyesítve innepénél
A különvált ágakat.

Millió és millió száj
És egyetlen hang legyen,
Mely kiáltsa lelkesedve
A magasztos innepen:

"Elfogadjuk, bármi durva,
Amit a hon méhe szül;
Bármi lágy és bármi pompás,
Semmit, semmit e kívül!"

És ne szóljon áldozatról,
Lemondásról senki sem;
Kötelesség! mit az ember
Hon jólléteért teszen.

Ének:

Jól tudja földön ezt minden keresztény:

nem csak fegyverrel oltalmaz az Isten.

Ezt minden népnek tudására adom:

Istenünk vagyon!

Jöhet idő, hogy emlékezni
bátrabb dolog lesz, mint tervezni –
bátrabb új hont a múlt időkben
fürkészn, mint a jövőben –?

Mi gondom! – áll az én hazám már,
védőben minden magasságnál.
Csak nézelődöm, járok, élek,
fegyvert szereztem, bűv-igéket.

Már meg is osztom, ha elmondom,
milyen e biztos, titkos otthon.
Dörmögj, testvér, egy sor Petőfit,
köréd varázskör teremtődik.

II. Rákóczi Ferenc imája:

...és ti, szent királyaink, akik a kereszt jelével

és a boldogságos Szűz képével díszített
zászlóinkat erős karokkal vezéreltéték győzelemre,
legyetek szószólóink Istennél,
hogy közbenjárásokat a Mindenható szívét
könyörületre lágyítsa irántunk

Csete György:Magyarok könyörgése

Ezek nem keresték, ami az övék,
hanem ami a közösségnek jó;
Isten és a kereszténység dicsőségét,
hazának megmaradását, békességét.
Kardot kötöttek, táborba, mezőbe kiszálltak,
sok próbát tettek, vérüket ontották....
Ők hullottak, mi épültünk,
az ő orcájukon szakadott le a veríték...
Ország gyertyái voltak ők:
maguknak fogytak,
nekünk égtek, nekünk világosodtak,
keblünkbe dicsőséget, kincseket hajtottak. ...
Az égen nem nap az, ami nem világoskodik,
a földön nem úr az,
aki mások hasznára nem születik.

De azért lelkünk búsan visszanéz,
És emlékezve mámoros lesz tőled,
Tűnt március nagy napja, szép tavasz,
Mely fölráztad a szunnyadó erőket,
Mely új tavaszok napját égre hoztad,
Mely új remények ibolyáját fontad.
Ó nagy nap, szép nap, légy örökre áldott,
Hozz mindig új fényt, új dalt, új virágot!

Papp Tamás: Mi a szabadság?

Vajon feltették-e Istennek és önmaguknak ezt a kérdést a vérbe fojtott szabadságharc
áldozatai 1849 októberében? Vajon a kivégzett tábornokok és a bujdosni kényszerült

száműzöttek örülnének-e, ha látnák, milyen nagy lett hazánkban a szabadság az utóbbi tizenöt évben? Lehet-e egyáltalán mennyiségben mérni a szabadságot: sok, kevés, elegendő, túlcsonduló - vagy minőségi kérdéstről van szó?

A rá vonatkozó legáltalósabb eligazítást maga Krisztus adta: Szeresd Uradat Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és minden erődből, felebarátodat pedig mint önmagadat. Az ember szabadsága legtökéletesebb megvalósulását a szeretet kettős parancsában találja meg. A szabadság hivatása a szeretet, mely hősiességbe képes emelni az embert. Amint Krisztus "életét adta testvéreiért", úgy az ő példája nyomán mártírok és hitvallók sora áldozta fel életét szabadon embertársaiért, ha kellett, a hazájáért.

Ezért - ha válaszolnom kellene a fenti kérdésre: mi a szabadság? - azt mondanám, hallatlan erő, mely igazságban és erkölcsi elvek szerint megélve képes felemelni, megújítani és emberhez méltóbbá tenni a világot. Vigyázzunk ezért a szabadságunkra!

Márai Sándor: Arról, hogy szabadok vagyunk

Mikor hatalmasokkal állasz szemközt, gondold mindig arra, kitől kapták ezek az emberek hatalmukat? S mit tehetnek ellened? Elvehetik javaidat, szabadságodat vagy életedet? És aztán? Parányi mikroba, fertőző baktérium is elveheti életed, mely törekény és mulandó, mint a rovarok élete. Nem, a leghatalmasabb úrnak sincs igazi hatalma lelked fölött, s ezért tehetetlen, ha te igazságos vagy, s ő igazságtalan. Csak akkor tehet ellened valamit, ha téged bűnben talál, s ő igazságos. Ezért ne arra gondold, mit mondasz majd a nagy úrnak, hogyan viselkedel; csak arra gondold, hogy szabad vagy, amíg igazságos vagy, s a nagy úr tehetetlen igazságod ellen.

Garay János: Hymnus (részletek)

Kárpátoktól Ádráig egy zenét akarnak:
Adjon Isten szebb jövőt az ébredő magyarnak!
Szebb jövődöt, mint a múlt volt, jobbat a jelennél,
szebb jövőről régen él egy szent hit e nemzetnél.
Adjon néki hírt, hatalmat a kivítt csatákra,
nyugodalmat, de dicsőt annyi belvitára.
És mint vére egy anyának hitben és reményben,
legyen egy a szétszakadt nép nyelvben, érzeményben.

Tárkányi Béla AZ ORSZÁG JAVÁÉRT

Világok Ura Istene, kinek kezében van
minden országok és népek sorsa,
a te isteni rendelésed az,
hogy a külön nemzetekből,
mint megannyi nagy családokból

alakuljon az emberiség;
a te gondviselésed jelölte ki
minden nemzetnek világtörténeti hivatását,
te tetted előttünk becsessé a földet,
melyen annyiszor apáink vére folyt,
melyhez annyi kedves emléket
több mint egy ezredév csatolt;
te rendelted nekünk e földet,
hogy az bölcsőnk s majdan sírunk is legyen,
mely ápol s eltakar;
te támasztál nekünk itt az igaz hit
és erény útján is magasztos példákat,
kik mint megannyi ragyogó csillagok
tündöklenek e hon határai között,
és anyaszentegyházadnak világra terjedő egén.

, Áraszd a te áldásodat országunkra,

távoztasd el tőlünk a drágaságot,
éhséget, hadakat és betegséget;
áldd meg az ország népének
verejtékes igyekezetét, hogy mindennapi
kenyerét, mindenki megkeresvén,
azt, neked buzgón hálát adva, elkölthesse övével.

Haragod ostorai közül, távoztasd el különösen
a pártviszályt és egyenetlenséget;
legyen országunk a béke, szeretet és egyetértés szép országa.
Egyesítsd velem könyörgésedet,
kiváltképen te, magyarok Nagyasszonya,
Magyarország oltalmazója, Boldogságos szűz Mária,
kinek anyai oltalmába országunkat
Szent István oly erős bizodalommal följajánlotta! Ámen.

Simonyi: Rendületlenül

S ha másként nem - hát legbelül:
hazádnak rendületlenül!
S ha restelled, hogy hangosan;
Nehogy meghallja más kívül?
Hát szakálladba dörmögj hogy:
Nincs hely számodra e-kívül.

De aztán - rendületlenül!
Ezt aztán - rendületlenül!
Hogy e-kívül, hogy e-kívül:
nincs más belül, nincs más belül!